

កតញ្ញតាធម៌ (បទកាគតិ)

កតញ្ញតា	មានន័យប្រាប់ថា	ជនកតញ្ញ
ត្រូវតែប្រព្រឹត្ត	តាមបែបគំរូ	ដែលព្រះបរមគ្រូ
	ប្រាប់ឲ្យតបគុណ ។	
មាតាបិតា	គ្រូឧបជ្ឈាយ៍	សុទ្ធតែស្រែបុណ្យ
ជនណាក៏ដោយ	ដែលគេមានគុណ	ក៏ជាស្រែបុណ្យ
	ដែលគេត្រូវព្រោះ ។	
បណ្តុះពូជបុណ្យ	ក្នុងស្រែជាគុណ	កុំឲ្យមានមោះ
បុណ្យនឹងកើតកើន	ចម្រើនឥតខ្ចោះ	ត្រូវមានចិត្តស្មោះ
	កុំលុបគុណខោល ។	
កុំគ្រាន់តែថា	មាតាបិតា	មានគុណជាគោល
មាត់ថាត្រូវតប-	គុណកុំច្បោលៗ	ធ្វើដែរស្រាលៗ
	សោះតែគេថា ។	
ជនអ្នកតបគុណ	ព្រះពុទ្ធមានបុណ្យ	ទ្រង់ត្រាស់ទេសនា
សរសើរញឹកញាយ	មានក្នុងសាស្ត្រា	គម្ពីរដីកា
	គួរយើងចងចាំ ។	
ចេះចាំហើយធ្វើ	ដោយចិត្តអើពើ	ឲ្យស៊ប់ឲ្យស្តាំ
ឲ្យស្និទ្ធនឹងគុណ	គុណតែងថែទាំ	ពុំមែនខ្ទេចខ្ទាំ
	ព្រោះតបគុណទេ ។	

ជនមានចិត្តខ្សោយ	ច្រើនតែធ្វេសឆ្កោយ	រមិលគុណគេ
អាងព្រេងសំណាង	ពីក្នុងបុព្វ ព្រងើយកន្តើយ ។	ប្រហេសធ្វេសទ្វេ
អ្នកប្រាជ្ញប្រាប់ថា	ជនប្រុសស្រីណា	លុបគុណចោលហើយ
ជនប្រុសស្រីនោះ	ពុំមានសុខស្បើយ រែងតែធ្លាក់ខ្លួន ។	យូរឬន្ទានឡើយ
កំពុងមានសុខ	ស្រាប់តែមានទុក្ខ	ចេញមុខផ្លូវ
ឲ្យផលកំណាច	យោរយៅតតស្នួន រមិលគុណគេ ។	ទោសមកពីខ្លួន
ទេព្វាគេខឹង	ព្រោះខ្លួនរឹងត្អឹង	អាងបុណ្យបុព្វ
ទោសបច្ចុប្បន្ន	ជិះជាន់តតល្អ បើមានក៏ផ្អាក ។	ភព្វព្រេងបុព្វ
ទោសរមិលគុណ	រារាំងមុខបុណ្យ	ព្រេងឲ្យសម្រាក
បង្អង់ឈប់សិន	បាបថ្មីវិបាក ព្រោះបានឱកាស ។	ឲ្យផលតតស្រាក
បុណ្យបាបចាស់ថ្មី	តែងតែរំពៃ	ពុំមែនផ្ដេសផ្ដាស
កាលមានចន្លោះ	ត្រូវពេលសស្រាស ប្រាប់ថាត្រូវអញ ។	ហាក់ដូចប្រកាស

ចេញមុខផ្តល់ផល	សុខទុក្ខត្រូវដល់	ជនដែលកកាញ់
កសាងបង្កើត	កំណើតជាអញ្ច	អញ្ចជាសម្មាញ់
	ត្រូវអញ្ចត្រូវផល ។	
វិបុល្យបុប្ផ	ដែលមានសភាព	ជាកម្មតែងផល
សុខទុក្ខត្រូវជន	អ្នកធ្វើត្រូវដល់	នូវក្តីសល់វ័ល់
	បុក្តីសុខសាន្ត ។	
បាបតែងវារាំង	បុណ្យត្រូវនៅគាំង	ផ្អាកសិនពុំបាន
ចេញមុខត្រូវផល	ជាសុខសម្រាន្ត	អ្នកធ្វើតែងបាន
	ទទួលរងទុក្ខ ។	
បុណ្យក៏វារាំង	បាបត្រូវនៅគាំង	ផ្អាកពុំចេញមុខ
ព្រោះមានឱកាស	បុណ្យផ្តល់ក្តីសុខ	សុទ្ធតែមានមុខ
	ទីទៃពីគ្នា ។	
ហេតុនោះគួរជន	កុំនៅទម្រង់	ក្នុងក្តីខ្លីខ្លា
គួរកសាងបុណ្យ	មានគុណមហិមា	ទើបបានឈ្មោះថា
	អ្នកស្រឡាញ់ខ្លួន ។	
សង្ខេបសេចក្តី	សូមជនប្រសស្រី	បានសុខផ្សេងៗ
ប្រាសចាកទុក្ខសោក	រោគាក្នុងខ្លួន	សតិមាំមួន
	ចំរើនតទៅ ។	

ខន្ធ ៥ ជាតុទុក្ខ

(បទពាក្យ ៧)

កោ នុ ហសោ ភិមាណន្តោ	និច្ចំ បដ្ឋវិតេ សតិ	
អន្តរកាលេ ខ្ញុំនន្ទា បទីមំ	ន គវេសថំ ឃលឃ	
គួរអីរិករាយសើចក្កាកក្កាយ	លោកគឺរូបកាយកំពុងឆេះ	
ងងឹតអន្តការក្លាខ្លាំងម៉្លេះ	គួរស្វែងចំណេះ បទីបា	។
ឃើញទេខន្ធ ៥ ប្រជុំចុះ	ចម្រុះដោយទុក្ខច្រើនប្រការ	
ឈឺចាប់ព្រួយរិះច្រើនយ៉ាងណា	មិននៅបានការយូរប៉ុន្មាន	។
រូបនេះទ្រុឌទ្រោមប្រាកដជាក់	ពំនាក់នៃរោគគ្រប់សណ្ឋាន	
បែកធ្លាយគួរខ្ពើមពន់ប្រមាណ	ជីវិតត្រូវបានស្លាប់ផុតជាក់	។
ឆ្អឹងទាំងឡាយនេះចោលដេរដាស	ដូចឃ្លោកពោរពាស នាសារទៈ	
ឃើញឆ្អឹងពណ៌សដូចព្រាបជាក់	គួរអីចិត្តអ្នកត្រេកអរបាន	។
សង្ខារតាក់តែងនគរកាយ គ្រោង	ឆ្អឹងទាំងឡាយដូចផ្លែផ្លាស់ផ្លាស់	
លាបដោយសាច់ឈាមបំភ្លឺដាន	ចាស់ស្លាប់លុបគុណប្រកាន់ន័យ។	
រថល្អ្លង្គើដល់ជាងសាងរចនា	គង់តែគ្រាំគ្រាខុសប្រក្រតី	
ឯរូបរាងកាយជនប្រុសស្រី	គ្រប់វ័យជរាចូលបៀតបៀន	។
ចំណែកឯធម៌នៃសប្បុរស	បិតអស់កប្បកំល្យមិនប្រែថ្កាន	
សប្បុរសប្រឹក្សាផ្តល់សុខសាន្ត	ឲ្យបានសប្បុរសផងក្លាយល់	។

